

Starten er gået ... målet er **VERDENSTATEN**

Hver nation er **et væsen**.

Verdens ca. 190 nationsvæsener arbejder på samme "arbejdsplads". Ledelsen forventer fælles fodslag! Målet står klart: **at skabe enhed**.



af Steen Landsy,
kursusleder

Serie:
Spirituel viden
Om livslovene og principperne
for energiernes udtryk i vores
bevidsthed og i universet.



Et menneske udvikler sig. Vi går fra et primitivt stadie til et mere humant, intelligent og ligevægtigt stadie. Samtidig træner vi i at forstå, at alt er liv, og at alt liv udvikler sig.

Prøv at se udfordringerne i verden i dag ud fra disse tanker! Nationerne er nemlig også levende væsener! En nation er ét væsen på vej mod højere spirituel erkendelse. Det er ét væsen, som rummer en masse væsener inden i sig - også kaldet nationens befolkning.

En nation har derfor mørke sider, lyse sider, følelser og tanker. Nationens indbyggere og deres udvikling afspejler det samlede nationsvæsens udvikling. Nationen har ganske som du dårlige dage = perioder, hvor begrænsning, vrede og ubehag dominerer. Den har heldigvis

*Svært? Ja, det ses tydeligt.
Lad os fastholde målet og bidrage
som **verdensborgere**.*

også gode dage = perioder, hvor det går fremad i erkendelse mod lys, kærlighed og samhørighed med omgivelserne.

Ligesom du må leve med familie, venner, arbejdskammerater og omgivelser og finde en måde at fungere positivt og opbyggende på, sådan møder nationen det samme spirituelle krav fra livet. Vi kunne jo tage et sådant nationsvæsen og kalde hende Charlotte.

NATIONEN CHARLOTTE

Charlotte skal klare sig selv, sine nære omgivelser og sine økonomiske, politiske, humanistiske og samfunds-mæssige arbejdsopgaver. Men hun er samtidig på en "arbejdsplads", dvs. har en placering som nation i verden, hvor der stilles flere og flere krav til samarbejde. Hun skal fungere med alle "kollegerne" - de nationer, som hun deler kloden med - i flere og flere sammenhænge.

Charlotte er derfor klemmt! Hun synes, at livet er hårdt pga. alle de krav, som bare synes at vokse. Krav, som gør, at hun hele tiden skal være om-

stillingsparat og medlevende i nye tiltag både på "hjemmefronten" og på "arbejdspladsen".

Hendes krops "celler", dvs. de men-



**Nationerne er også levende væsener!
De prøver virkelig - ligesom du og jeg
- på at være mindre selviske.**



nesker, som bebor nationen, har deres egne personlige udviklingsveje, og hun er nødt til at tage sig af dem, hvis de fx bliver syge. Samtidig skal de i større og større grad være givende, når Charlottes krav om at yde mere oftere og oftere banker på, fordi *hun* skal yde.

Charlotte vil gerne samarbejde. Hun vil gerne udvikle både sin "arbejdsplads" og sig selv. Men hun vil også gerne have tryk i sit liv og har ofte svært ved at overskue en stor plan for alle "kollegernes" fælles fremtid.

En dag bliver hun så inderligt træt. Mest fordi hun er såååå presset af alle de krav, hun stilles overfor i hverdagen. Hun går i sort! Lægger sig under dynen og beslutter kun at tage sig af det nære - kan ikke koncentrere sig om andet.

Dvs. nationen Charlotte lægger alt det ævl om samarbejde, klimahensyn,



"Der er ingen grund til at bekymre sig om fremtiden. Op- og nedture er selve livets natur ... Spirituel forståelse hjælper os til at se alt i øjnene med mental styrke. Når problemer dukker op i livet, bryder nogle sammen. Den åndeligt bevidste vil derimod være i stand til at håndtere sådanne svære tider med ligevægt."

Amma (i nytårstalen 2017)



Den Internationale Domstol er FN's primære juridiske organ.
Kaldes også Verdensretten.

verdenshandel, menneskerettigheder osv. på is.

Men man bor jo ikke alene på denne klode. Snart ringer "arbejdsgiveren" igen - læs: verden udenfor banker på - og så må Charlotte modstræbende tage fat i sine relationer igen og være noget for omgivelserne.

Som i det store, således også i det små. Som det er for nationerne, er det også for os mennesker. Udvikling stopper aldrig.

Lad os derfor dykke ned i fremtidens muligheder ud fra en opfattelse af nutidens vanskeligheder og mærkværdigheder som trin på vej mod en ny menneskelig samfundsudvikling med mere lys.

KLODEVÆSENETS INDVIELSE

Frihandelsstraktater, EU, Afrikanske Union, ASEAN, FN, monetære unioner, World Trade Organization osv. Det vi ser er, at vi bliver mere og mere afhængige af hinanden. Det har accelereret siden ca. 1880, og vi er i dag mere forbundne end nogensinde. Hvorfor begyndte vi så pludseligt at søge dette samarbejde? Globalisering, vil du måske sige, men hvad er den åndelige baggrund?

Jordkloden påbegyndte en dyb spirituel indvielse ca. år 1900, fortæller vores danske filosof Martinus os, og dét lægger et stort pres på dens organer = nationerne og dens celler = os.

Det store klodevæsen har en lysoplevelse af samklang, som naturligt retter dets tanker mod helhed, fred, sammenhæng mellem alt og det guddommelige.

Det fører automatisk - men tidsmæssigt meget mere udstrakt - til en lignende påvirkning af Jordklodens nerve- og hjerneceller. Da vi er hjernecellerne, overføres disse nye tanker til os og skaber krav om forandringer og udvikling. Nogle gange medfører det stress og ønsket om at lægge sig under dynen og sige *Nej! Nu må det være mig først!*

Alt det gode, som vi gerne vil, får vi ikke gjort, og omvendt ... Det giver os dårlig samvittighed, depressive tendenser og unaturlig træthed og former baggrunden for psykiske og fysiske lidelser.

Sådan er det også med nationsvæsener. De kan også blive depressive, lede ved alle kravene fra omgivelserne, bange for deres tryk og sikkerhed. Og så smækker de døren!

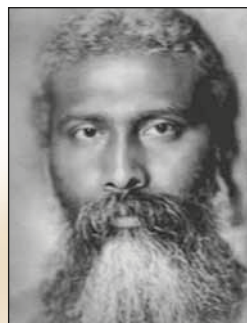
Men da de samtidig ofte selv har været ubehagelige overfor andre på et tidspunkt, vender deres skæbne tilbage som angreb, sygdom, økonomisk ustabilitet eller ligefrem sammenbrud af den nationale balance på alle felter.

Det er det, vi ser - en ret rodet verdenssituation! De fleste nationer kæmper med deres egoisme, deres ønske om tryk, deres magtbegær, deres ufuldkommenhed mht. at skabe samfund, der tilfredsstiller alle.

→



Jordklodehjernen vil efterhånden bestå af ti mia. celler (= os). Sjovt nok fortæller biologien os, at ti mia. er gennemsnittet for et velfungerende organ!



"Skyggen øger lyset, som nullet forøger tallet."

Hazrat Inayat Khan
(1882-1927)

Mere end nogensinde ønsker vi mennesker fred - og prøver stadig at løse vores problemer med krig. Krig i form af vold eller krig gennem traktater, pres eller sanktioner.

Nationer prøver virkelig! Ligesom du virkelig prøver at være kærlig, omsorgsfuld, livsglad, forstående osv. Men nationen har det, ligesom vi har det. Vi har stadig meget selvished i os, og skønt vi ved, at vi skal arbejde med det uselviske på alle måder, er ønske og vilje ikke det samme som evne. Man kan med sit ønske og sin vilje øve sig og derefter opnå evnen. Men som bekendt ikke bare lige vupti!

INTERNATIONAL RET

Hvad er da nationernes vej mod større udvikling? Det er at give slip på deres fordele og afgive magt til fællesskabet. Først og fremmest i form af at lave et internationalt retsvæsen, som alle respekterer og følger.

Straks vil du tænke på Den Internationale Domstol i Haag. Den er ganske rigtigt et godt lille skridt mod en ny virkelighed. Dog stadigvæk kun at sammenligne med et foster. Bl.a. fordi den ikke anerkendes af nogle af de største magter på kloden, fx USA, og fordi flere af dem, som støtter den, alligevel ikke retter sig efter dens afgørelser.

Det er svært at give slip på sin magt og overlade den til noget større. Men tænk hvis alle borgere i vores land kunne gøre, som de ville. Hvis der ikke var stat, ret og folketing til at skabe en vis retfærdighed.

Sådan agerer en del af verdens nationer faktisk - de gør, som de vil. Men de bliver nødt til at skabe et overordnet retsvæsen, der kan holde de aggressive, vikingagtige tendenser i skak, som de direkte eller indirekte gennem mere eller mindre "pæne" aftaler udplyndrer hinanden med.

"Heldigvis" har vi ulykker, krig, mord, sygdom, ubehag og katastrofer, som hele tiden forfiner vores bevidsthed hen imod at udvikle større og større ikke-næne-evne (= kærlig-

hedsevne). Det vil føre til et *reelt* ønske om retfærdighed - en international domstol, der virker!

Da krige faktisk ikke mere kan vindes, men bare koster utallige menneskeliv og enorme resurser og penge, vil menneskeheden ende med at se forhandling og retfærdig fordeling som eneste vej frem.

LYS OG MØRKE - PÅ ÉN GANG

Er du lige nu bange for uregerlige statsledere i både Amerika, Europa og Afrika? Bange for, at den skrøbelige ligevægt vælter og giver tilbageslag for udviklingen? Dine tanker er absolut på sin plads.

Men prøv at se spirituel udvikling generelt som en lige linje fra bund (mørke) til top (lys). Den finder sted hele tiden, men går du tæt på denne linje, vil du se, at den dog svinger op og ned. Måske er vi lige nu på vej nedad i et sådant udsving og ser derfor mange hændelser som tilbageskridt.

Prøv at tænke anderledes. Husk, at linjen overordnet set *går* opad, mod lyset! Men husk også, at det tager tid.

Det *må* tage tid, når vi ser på menneskenes virke i dag. Se, hvor meget vi må udvikle os endnu for bare at have harmoni, overblik og næstekærlighed nok til ikke at nænne at skælde naboen ud for at bygge 22 cm ind på vores grund.

Menneskene skal lære rigtig meget. Vi må nok berede os på at arbejde endnu mere med os selv og acceptere, at der



Verdensstaten ligger måske nok ikke lige om hjørnet, så længe nabostridigheder stadig fylder godt op i retssalene.

kan komme svære tider - som er kamoufleret lys, fordi mørket skaber ønske om lys.

Tro ikke, at der sker fejl. At "uheldige" ledere ikke er med i planen. Alle har en plads i den store plan, selv de, der udtrykker modbydelige evner. De skaber nemlig lyslængsel og får os i sidste ende til at ville kærligheden.

Set ud fra det store kosmiske overblik er førertalte lysoplevelse for Jordklodevæsenet baggrunden for, at mørket nu for alvor kigger frem fra skærme og nyhedsinfo. For når lys træder ind på scenen, bliver skygger endnu tydeligere. Og vi står lige der, hvor det gryende lys skaber rigtig lange skygger.

Som du og jeg bliver klogere, bliver nationerne det også. Men ikke uden kamp og skrammer. Internationalisme og opfattelsen af medborgere som broderfolk på denne klode har lange udsigter. Men vi er i fuld gang, og det er spændende at følge op-og-ned'erne på linjen mod lyset.

FREDSARBEJDE

Nationalisme er logisk set en fastholdelse af en nations ego, mens internationalisme er vejen frem. Vi kender det jo fra os selv. Kærlighed og fællesskab er vejen frem, men måske ikke lige de evner, vi har mest af. Vi må derfor prøve at forstå nationernes manglende evner, ligesom vi prøver at forstå vores egen og andres mangel på evner.

Samtidig må vi prøve at være til gavn

for verdensfreden ved selv at være fredelige. Ved at støtte alt fredsarbejde og alle andre internationale humanistiske projekter. Vi må bevidst kigge efter de nye tanker og se de nye projekter, som vitterlig skyder op overalt.

Vi må fastholde vores mål og glæde os over hver eneste landvinding, der dog finder sted. Mange, mange mennesker verden over arbejder for respekt, kærlighed og fælles gode projekter. Lad os støtte dem!

Der er også et skæbneaspekt på vejen mod en fredfyldt verden. Du og jeg lever jo i en nation. Hvis den beslutter sig for en handling, fx krig, vil den på et tidspunkt blive ramt af en tilsvarende karma (skæbnestue), men bliver vi som enkeltindivider også ramt af den karmabue?

Her gælder det, at hvis du arbejder for fred, vil du opleve fred. Du kan endog befinde dig i en nation, der er i krig, og stadig slippe "billigt" ud af en farlig situation. Måske er du "tilfældigvis" et andet sted ...

Du modtager den mængde behag eller ubehag, som du selv har været med til at skabe. Hvis du ikke er medskaber af aggressive handlinger, kan du aldrig modtage virkningerne deraf.

10 MIA. = ÉN ORGANISME

Verden er gennem unioner og andet samarbejde ved at samle sig til én organisme. Menneskeheden opbygges

til Jordklodens hjerne, forklarede Martinus. Ingen dele af hjernen vil isolere sig og nægte samarbejde - det vil makrovæsenet Jordkloden ikke finde sig i. Dette makrokosmiske faktum vil med tiden samle alle nationer. Processen er i fuld gang, men det kommer til at tage tid.

I 2011 blev verdensborger nr. syv mil-



"Mennesket må således nu til at lære at indse, at dets dyrkelse af den nationale idé udgør en isolering, en udelukkelse fra den verdensstat, der nu er ved at blive en livsbetingelse både for det selv og alle dets medmennesker. Det må lære at indstille sig på, at verdensstaten må gå forud for dets egen nation."

Martinus (1947)

liard født, fortalte FN os. De har beregnet, at vi i 2025 vil være otte mia., og i 2100 hele ti mia. Nogle mener, at befolkningstallet vil stagnere der.

Jordklodehjernens vil altså efterhånden bestå af ti mia. celler (= os). Sjovt nok fortæller biologien os, at ti mia. er gennemsnittet for et velfungerende organ! Det lover jo godt for fremtiden.

Lyset arbejder i hvert enkelte menneske, og i hver eneste nation, selvom du måske kan nævne nationer, hvor det er svært at få øje på. Nationerne "kæmper" med sig selv og hinanden for at skabe velfungerende samfund. Og ud af disen dukker så langsomt Verdens Forenede Stater, baseret på respekt, kærlighed og ønsket om at være noget for hinanden.

I lang tid endnu vil der være brug for verdensreligionerne. Men samfundets materialisme vil skubbe dem væk, assisteret af naturvidenskaben. Det vil skabe en længsel efter at forstå sig selv og meningen med livet på en måde, som ikke er dogmatisk eller bundet til en religion.

En livsopfattelse baseret på en logisk forklaringsmodel vil derfor blive mere

og mere påkrævet. Allerede nu ser vi, hvordan den spirituelle indsigt i, at alt er guddommeligt, vinder frem.

DU - EN VERDENSBORGER

Vi er allerede borgere i denne klodes samlede hjerne. Alle oplever vi de store opgaver, som verdenssamfundet har forude. Vi skal alle være med til at omskabe begrænsningerne og give gode forhold til flere.

En spændende, svær, men meget interessant rejse er for længst begyndt, og rejsen er lang. Når vi først forstår, at rejsens mål er én verdensstat for alle, kan vi meget bedre prøve at være fornuftige og deltagende medrejsende.

Verdenstaten vil blive ledet af udviklede mennesker, når det langsomt går op for flertallet, at magtmennesker ikke kan levere fred, retfærdighed osv. Selvfølgelig store globale virksomheder har en rolle at spille. De vil blive verdenssamfundets producenter af de livsfornødheder, som alle har brug for.

Selv vil vi kreativt tage os af opfindelser og gode ideer, som kan blive til gavn for flere og flere. Vores arbejdsindsats



vil blive vores betalingsmiddel, og alt forbrug vil der blive sørget for.

Når målet således ligger derude i horisonten og lokker os, kan vi hver især lige så godt arbejde godt og grundigt på at blive en verdensborger lige her i Rødovre eller Thisted.

At være verdensborger er at betragte alting med tankerne *Er det gammel-tænkning eller nytænkning? - Fører det mod målet eller væk fra målet?*

Her er en af mange arbejdsopgaver for dig og mig. Hver en tanke og følelse tæller og er en byggesten i det store projekt. Vi er alle med i store og små verdenspolitiske aktiviteter. Med din bevidsthed og dine handlinger er du medskabere af Verdens Forenede Stater. □

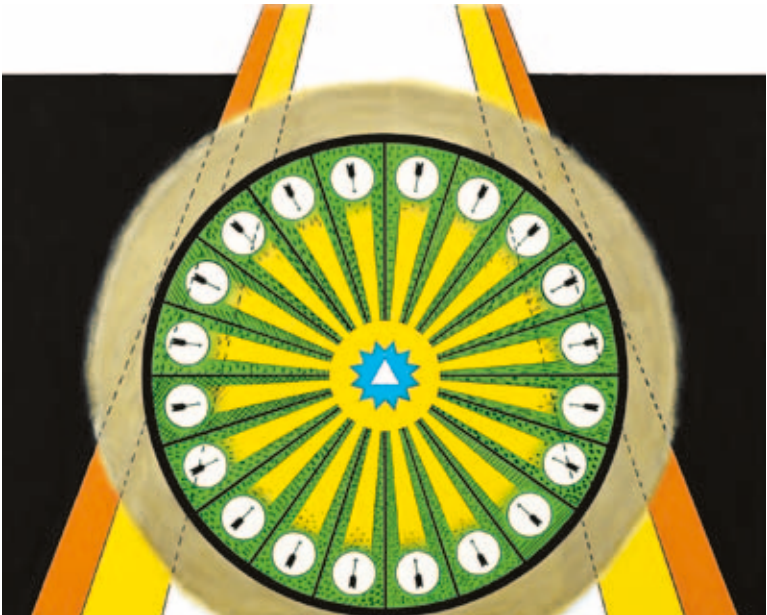
Steen Landsy er redaktør på Nyt Aspekt og kursusleder i Kosmos Center, Bjelkes Allé 17 A, 2200 København N, tlf. 35 82 11 21, www.kosmoscenter.dk

Det kommende fuldkomne menneskerige

Dette symbol nr. 26 af Martinus viser jordklodens kommende færdigudviklede menneskehed. Alt vil udvikle sig mod internationalisme. Alle verdens stater vil forenes til én stat med en fælles verdensregering.

- Den gule sol i midten: hele menneskehedens fælles regering.
- De runde hvide felter med sorte pile: jordens nationer. De befinder sig alle i solens stråler, dvs. de er underlagt den fælles regering.
- De grønne og gule farver symboliserer, at staterne regeres ved intellektualiseret følelse = næstekærlighed.
- Den blå stjerne i midten symboliserer, at verdensregeringen består af kosmisk bevidste væsener.
- Den hvide trekant: verdensaltets evige ophav.
- De yderste orange og gule stråler: mørke hhv. humane trosreligioner. I verdensriget har de ikke mere nogen særlig magt.
- Den store hvide stråle symboliserer den evige sandhed eller livsmysteriets løsning i form af åndsvidenskab.

(Læs Martinus' egen uddybende symbolforklaring i Det Evige Verdensbillede, bog 2.)



© Martinus Institut 1981
Symbolet gengives med tilladelse fra Martinus Institut, www.martinus.dk